

بررسی استانداردهای حداقل در بازداشت موقت و دلایل بررسی منظم آن در

فرانسه

(۲۰۰۷/۳/۰۷ م)

پوهندوی دکتور غلام حضرت برهانی^۱

چکیده

دادرسی جزایی در فرانسه تاریخچه طولانی دارد که منشأ آن به انقلاب کبیر فرانسه برمی گردد. دادرسی جزایی فرانسه از یک محوریت ثابت در دادرسی جزایی سرکوب کننده به یک اصول رسیدگی توسعه یافت که به حقوق متهمان توجه بیشتر دارد و اینکه ابعاد فردی و اجتماعی را در نظر می گرفت. پاسخ هایی مانند معرفی و تغییر در سال ۲۰۰۰ در چهارچوب بازداشت موقت غیرقابل اجتناب بود. وقتی به سیستم اصول دادرسی جزایی فرانسه، آن گونه که در حقوق مکتوب شده است، توجه می کنیم، می توانیم نتیجه بگیریم که به خوبی اداره شده است. اساس قانونی بازداشت موقت در ماده ۱-۱۴۳ تا ۸-۱۴۸ آمده است. این ماده ها حدود، مفاهیم، دلایل و مدت بازداشت موقت مطابق با استانداردهای بین المللی را بیان می کنند. هرچند اجرای این مفاد ما را با این حقیقت روبرو می کند که میان قانون و اجرای آن مغایرت وجود دارد. مسائلی همچون ازدحام، دسترسی به وکیل، طول رسیدگی، شرایط زندگی در توقیف خانه ها و نظارتخانه ها و رویکرد ضد تروریستی در نظام جزای فرانسه وجود دارد.

واژگان کلیدی: بازداشت موقت، فرانسه، قانون اجرای جزایی، متهم، مظنون، سارنوال، قاضی و محاکمه

^۱. استاد پوهنتون کابل و اکادمی علوم افغانستان

مقدمه

نخستین قانون اجراءات جزایی نوشته شده در فرانسه قانون^۱ سال ۱۸۰۸ بود که در سال ۱۹۵۸ به اجرا درآمد. این قانون پس از انقلاب کبیر فرانسه تصویب شد و اصول جریان دادرسی و رسیدگی به دعاوی را شرح می‌داد که عبارت بودند از:

الف) قانون مفارقت مابین پیگرد، بازجویی پیش از محاکمه، بازجو/سارنوال^۲ و قضاوت محکمه؛

ب) حق فرجام‌خواهی؛

ج) اصل هم‌گرایی: بیشتر جرائم^۳ را گروهی متشکل از سه سارنوال و جرائم مهم را گروهی متشکل از قضات حرفه‌ای و هیئت منصفه نه، یا سیزده نفره رسیدگی می‌کنند. قانون^۴ ۱۸۰۸م، به این منظور وضع گردید تا امتیاز انحصاری اجرا را در دولت ایجاد نماید. نفوذ ناپلونی آن، قدرت فراوانی به خدمات سارنوال داده و حقوق افراد تحت بازداشت پولیس و دامنه‌ی کاری و استقلال بازجویان را کاهش داد.

در سال ۱۹۵۸، قوانین اجراءات جزایی متوجه تلاشی شدند که سعی در برطرف کردن برخی از ضعف‌های پیشین که این قانون داشت و حقوق بیشتر و مشخص‌تری را به متهم و شاکی می‌داد و علوم انسانی و فردی را در نظر می‌گرفت و هدفش ایجاد تعادل میان منافع اجتماعی و شخصی و جلوگیری از تأخیرهای غیرضروری در پرونده‌ها و دوسیه‌های جزای بود.^۵

همان‌طور که جامعه تغییر می‌کند، نیاز به تغییر قانون نیز مطرح می‌شود. نگرانی‌های اصلی که پس از سال ۱۹۵۸ به وجود آمد مربوط به قاضی بازپرس/تحقیق^۶ و بسیار آزادی عمل (اختیارات بیشتر) وی بود که پیش از صدور هر حکمی از محکمه، مظنون را تحت بازداشت مجدد قرار می‌داد. هرچند تا سال ۲۰۰۰ طول کشید تا قانون جدید تصویب شود. هدف از قانون ۱۵ جون سال ۲۰۰۰ تقویت فرض بی‌گناهی^۷ بود و به قانون اصول محاکمات جزای الحاق شده و ۳۰۰ ماده آن را تغییر داده است.

مهم‌ترین بعد این اصلاح قانون که مربوط به موضوع این مطالعه می‌باشد این است که تعهدات نسبت به فرد بازداشت شده را در خصوص حق سکوت، تماس فوری با وکیل، معاینه‌ای طبی احتمالی و تماس با خانواده افزایش داده است. سارنوالی نیز به‌دقت بر بازجویی‌های پولیس نظارت می‌کند. علاوه بر این، قانون جدید اختیار صدور حکم بازداشت موقت را از قاضی بازپرس/تحقیق گرفته و به قاضی جدیدی محول می‌کند.^۸ این قاضی جدید پس از بررسی اختصاصی موضوع بازداشت دربارهی تحت بازداشت قرار دادن مظنون تصمیم‌گیری می‌کند. این قانون همچنین اظهار می‌کند که بازداشت موقت باید قرار استثنایی باشد و طول مدت بازداشت موقت را کاهش می‌دهد.^۹

۱. اطلاعات پیش‌زمینه‌ای تجربی

اولین مجموعه داده‌ها بر اساس منابع آماری، پروژه‌ی SPACE^{۱۱۱۱} که توسط شورای اروپا ایجاد شده است، از سال ۱۹۸۳ وجود دارد. هدف آن ارائه داده‌های قابل مقایسه در مورد جمعیت مؤسسات جزای در تمام کشورهای عضو شورای اروپا است. از زمان نظرسنجی سال ۲۰۰۴م، پرسشنامه SPACE I شامل مجموعه‌ای از موارد است که به منظور روشن کردن دقیق افرادی که در آمار هر کشور شمارش می‌شوند و این پرسشنامه SPACE I به طور دوره‌ای به روز می‌شود تا آن را با آخرین تغییرات در سیستم‌های مجازات اروپایی تطبیق دهد که در اصل آمار سالانه جزای جمعیت زندان‌ها است که شورای اروپا در اختیار قرارداد. این اعداد را در شکل‌های روشن قرار داده‌ایم که پس از شرح منابع ارائه می‌شوند. باید به نکات ذیل اشاره کنیم: اطلاعات مربوط به اول اکتوبر ۲۰۰۶ و اول اکتوبر ۲۰۰۷ مربوط به کل جمعیت جزایی هستند (و در نتیجه تنها افراد زندانی را شامل نمی‌شوند) و مربوط به خاک اروپا در فرانسه (معروف به متروپل)^{۱۱۱۱} و نیز بخش‌هایی از فرانسه است که در کشورهای دیگر قرار دارند. (مانند، جزیره گوادلوپ، مارتینیک، گینه فرانسه، رئونین،^{۱۱} معروف به DOM.^{۱۱۱۱} علاوه بر این، در طول ۱۲ ماه گذشته هیچ اقدامی (قانونی یا غیره) انجام نگرفته است که مستقیماً بر تعداد زندانیان اثرگذار باشد.

منبع مجموعه دوم اطلاعات از تحقیق مرکز بین‌المللی پژوهش درباره‌ی زندان^{۱۱۱۱} گرفته شده است که هر ساله فهرستی از بازداشتی‌ها و زندانی‌های موقت در جهان را منتشر می‌کند.^{۱۱۱۱۱۱} اعداد فقط مربوط به بخش‌های اروپایی فرانسه بوده که تنها به بازداشت موقت می‌پردازد.

فرانسه و زندان‌های آن در کل

جمعیت سال ۲۰۰۶، برآوردهای سالانه	۶۳,۱۹۵,۰۰۰ (منبع: بر اساس SPACE I، بررسی سال ۲۰۰۷: ۶۳,۵۷۳,۰۰۰) ^{۱۱۱۱}
تعداد کل زندانیان (از جمله بازداشتی‌های پیش از محاکمه)	۵۷,۸۷۶(۶۳,۵۰۰)
تعداد جمعیت زندانی به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ سکنه	۹۱,۶(۹۹,۹)
کل گنجایش مراکز جزای/ زندان‌ها	۵۰,۴۱۹(۵۰,۷۱۴)
تراکم زندان به ازای هر ۱۰۰ مکان	۱۱۴,۸ (۱۲۵,۲)

گروه خاصی از زندانیان

زندانیان زیر ۱۸ سال از جمله بازداشتی‌های پیش از محاکمه	۶۴۶ (۱٪) (۶۶۱ (۱,۱٪))
که از میان آن‌ها: درصد نوجوانان تحت بازداشت موقت	۶۳ و ۴۴٪

زندانیان ۱۸ تا کمتر از ۲۱ سال از جمله بازداشتی‌های پیش از محاکمه	(۴,۷۴۹ (%۷,۵) (۴,۳۲۲ (%۷,۵)
تعداد زندانیان زن (از جمله بازداشتی‌های پیش از محاکمه)	(۲,۴۱۵ (%۳,۸) (۲,۱۴۴ (%۳,۷) بر اساس مطالعه سال ۲۰۰۷ SPACE I، تعداد ۶۴۷ زن خارجی در زندان یا در بازداشت موقت بودند، بنابراین ۲۶,۸٪ از کل زنان زندانی یا تحت بازداشت، زنان خارجی بودند.
که از میان آن‌ها: درصد زنان تحت بازداشت موقت	۴۱٪
تعداد زندانیان خارجی (از جمله بازداشتی‌های پیش از محاکمه)	(۱۲,۳۴۱ (%۱۹,۴) (۱۱,۴۳۶ (%۱۹,۸)
که از میان آن‌ها: درصد خارجی‌ان تحت بازداشت موقت	در دسترس نیست (SPACE I) در دسترس قرار نداده است (m.a)
درصد ساکنین کشورهای اروپایی که زندانی هستند (به عنوان بخشی از زندانیان خارجی)	۲۹,۱٪ (m.a)

وضعیت قضایی جمعیت زندانی I

ا. زندانیان محاکمه نشده (هنوز حکمی از محکمه صادر نشده است)	۱۸,۴۴۴ (جدا کردن این گروه از آمار ممکن نیست)	۱۵,۶۱۷ (بررسی سال ۲۰۰۷ SPACE I میان این دسته‌ها تمایز ایجاد می‌کند).
ب. زندانیانی که محکوم شده، ولی هنوز مجازات نشده‌اند		این مفهوم در نظام جزای فرانسه یافت نشد
ج. زندانیان مجازات شده که درخواست استیناف کرده‌اند و یا در طول محدوده زمانی قانونی برای درخواست استیناف هستند.		۱,۹۲۹

۴۵,۹۵۲	۳۹,۴۲۵	د. زندانیان مجازات شده (حکم نهایی)
۲ (برای مثال، اقدامات قانونی محدودیت)	۷	ه. موارد دیگر (موارد اجرای حکم شخص، fine defaulters) (موارد اجرای علیه شخص؛ معترضان خوب)
۶۳,۵۰۰	۵۷,۸۷۶	کل

وضعیت قضایی جمعیت زندانی II

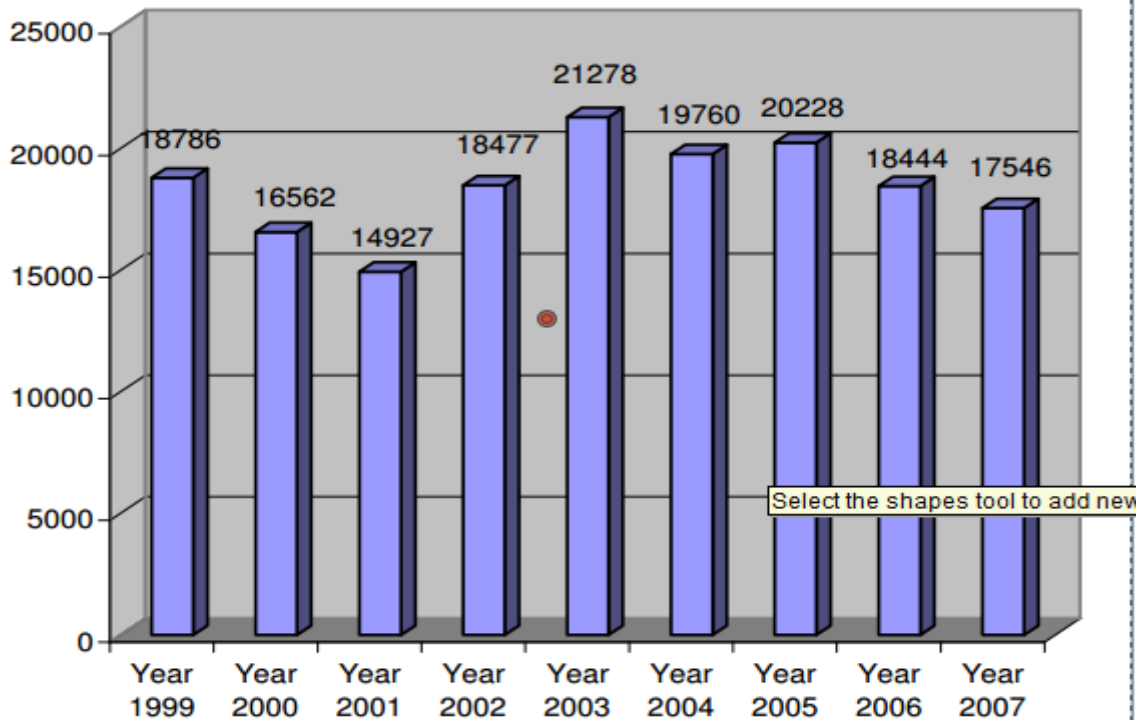
۳۱,۹٪ (۲۷,۶٪)	درصد زندانیانی که در حال گذراندن حکم نهایی نیستند (ا+ب+ج+د)
۲۹,۲ (۲۴,۶)	نسبت زندانیانی که در حال گذراندن حکم نهایی نیستند به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ سکنه
۳۱,۹٪ (۲۷,۶٪)	درصد زندانیانی که محاکمه نشده‌اند (محکمه هنوز حکمی صادر نکرده است)
۲۹,۲ (۲۴,۶)	نسبت زندانیان محاکمه نشده به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ سکنه

جدول ۱. تعداد و درصد زندانیان پیش از محاکمه در فرانسه

Table 1, Number and Percentage of Pre-trial Prisoners in France

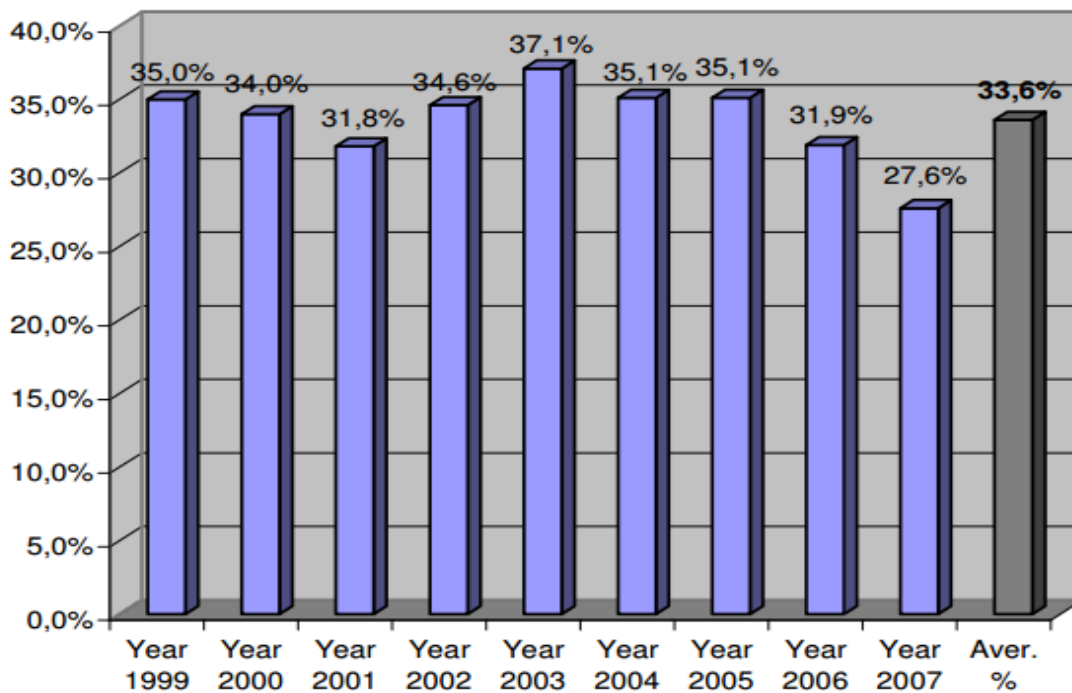
Total Number Pre-Trial Prisoners in France

Source: Council of Europe, SPACE (2009)

Percentage Pre-Trial Prisoners in France

Source: Council of Europe, SPACE (2009)

Pre-Trial Imprisonment Rate per 100,000 national population in France

Source: Council of Europe, SPACE (2009)

اطلاعات بر اساس مرکز پژوهش درباره زندان (ICPS)؛ فهرست زندانیان و بازداشتی‌های

جهان

جمعیت زندانیان بر اساس وضعیت قضایی	
تعداد کل بازداشتی‌های پیش از محاکمه	۱۶,۳۹۹ □□□□
تاریخ	اول اکتوبر ۲۰۰۶
درصد کل جمعیت زندانیان	۳۱,۵٪
جمعیت ملی برآورد شده (در تاریخ مربوطه)	۶۱,۱۶ میلیون □□□
نسبت جمعیت بازداشتی‌ها (به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ جمعیت ملی)	۲۷

۲. شرح آمار

هنگامی که به اعداد کلی و به‌ویژه کل جمعیت زندانی فرانسه توجه کنیم خواهیم دید که تعداد آن‌ها ۵۷,۸۷۶ است. این بدان معناست که جمعیت زندانی در هر ۱۰۰,۰۰۰ سکنه ۹۱,۶ نفر است. تا جایی که به تراکم زندان در هر ۱۰۰ مکان مربوط می‌شود، تراکم ۱۱۴,۸ نشان می‌دهد که یکی از مشکلات نظام زندان فرانسه باید ازدحام آن‌ها باشد. هرچند، این مسئله پدیده جدیدی در فرانسه نیست. زندان‌های فرانسه در طول سال‌های متمادی با ازدحام دائمی جمعیت مواجه بوده است. این امر به‌ویژه در مورد زندان‌های موقتی صدق می‌کند که محدودیتی که برای استقرار تعداد زندانیان مجازات شده وجود دارد، در این زندان‌ها وجود ندارد.^{□□□□} برای این امر دو دلیل مطرح است که عبارت‌اند از: «افزایش تعداد محکومیت‌ها و طول مدت مجازات‌ها و نبود بودجه برای پاسخ به این روند از طریق ساخت زندان‌های جدید، نه تنها به‌منظور افزایش مکان‌ها بلکه برای بهبود کیفیت زندگی در زندان.»^{□□□□} ۷۱۷ بند ۲ اصول محاکمات جزای می‌گوید که: «زندان‌یان پس از اینکه دوره‌ای را در سلول‌ها تحت نظر هستند، در توقیف خانه‌ها به‌طور شب و روز و در زندان‌های دیگر تنها شب‌ها را در انفرادی می‌باشند. استثنائات این قانون تنها به دلایل توزیع داخلی، یا ازدحام موقتی آن‌ها بوده و یا به خاطر مقتضیات سازمان کار می‌باشد.»^{□□□□} این زندانیان در بازداشت موقت پیش از محاکمه در درجه اول باید در سلول‌های انفرادی قرار گیرند. بدین ترتیب ممکن است برای این قانون استثنائاتی وجود داشته باشد.

وقتی مجدداً به اطلاعات رجوع کنیم، درمی‌یابیم که درصد زندانیان نوجوان ۱,۱٪ کل جمعیت زندان را شامل می‌شود و این درصد برای زندانیان زن ۳,۷٪ است. تعداد زندانیان خارجی ۱۱,۴۳۶ نفر، حدود یک‌پنجم کل جمعیت زندان‌ها، می‌باشد. زندانیان کشورهای اروپایی ۲۹,۱٪ خارجی‌های زندانی در فرانسه را تشکیل می‌دهند.

پس از بررسی این اعداد کلی و درصدها، اکنون به وضعیت قضایی جمعیت زندان می‌پردازیم. همان‌طور که می‌توانیم در شکل‌ها ببینیم، تعداد زندانیان محاکمه نشده، زندانیانی که محکوم‌شده‌اند ولی هنوز حکم آن‌ها صادر نشده است و زندانیانی که حکم آن‌ها صادر شده و درخواست استیناف داده‌اند یا زندانیانی که در محدوده زمانی استیناف‌خواهی هستند را نمی‌توان از این آمار مجزا کرد و در کل حدود ۱۸,۴۴۴ زندانی می‌باشند. ۳۹,۴۲۵ زندانی وجود دارد و با موارد دیگر، تعداد ۷ نفر، کل جمعیت زندانی ۵۷,۸۷۶ نفر است.

وقتی درصد زندانیانی را که در حال گذراندن حکم نهایی خود نیستند را بررسی کنیم، متوجه می‌شویم که ۳۱,۹٪ است و اینکه نسبت این زندانیان به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ سکنه، ۲۹,۲٪ می‌باشد. درصد زندانیان محاکمه نشده، بدین ترتیب وقتی محکمه حکمی صادر نکرده است و نسبت به ازای ۱۰۰,۰۰۰ سکنه، همان تعداد است.

در آخر، اطلاعات مربوط به بازداشت موقت، در تاریخ اول اکتوبر ۲۰۰۶ ارائه شده‌اند. کل تعداد زندانیان در بازداشت موقت در بخش‌های اروپایی فرانسه ۱۶,۳۹۹ نفر است. این تعداد به معنای ۳۱,۵٪ کل جمعیت زندان‌ها می‌باشد. علاوه بر این، نسبت جمعیت بازداشت موقت به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ سکنه جمعیت کلی ۲۷ نفر است.

۳. اساس قانونی: حدود و مفهوم بازداشت موقت

این بخش به تعریف بازداشت موقت در مقایسه با سایر اشکال بازداشت در فرانسه می‌پردازد. اهداف بازداشت موقت فرانسه بر اساس حقوق و نیز آغاز و پایان بازداشت موقت مورد بحث قرار خواهد گرفت. سؤال بعدی که پاسخ خواهیم داد در مورد فرد مسئولی است که دستور دستگیری و بازداشت بیشتر را صادر می‌کند و در آخر، حقوق شکلی متهم در زمان دستگیری و در طول بازداشت را مطرح خواهیم کرد.

۳-۱. تعریف و اهداف اصلی بازداشت موقت

نخست، باید متذکر شویم که قانون اجراءات جزایی فرانسه جرائم را به سه گروه دسته‌بندی می‌کند. این دسته‌بندی بر اساس وجود مجازات حبس و طول مدت تعیین شده برای محکوم انجام می‌گیرد. این سه گروه عبارت‌اند از:

الف) تخلف^{۱۱۱۱} جرائم کو چک، مانند جرائم جاده‌ای کو چک، جرائم ایجاد آلودگی صوتی، ضرب و جرح جزئی و غیره را شامل می‌شوند که با جریمه مجازات می‌شوند؛^{۱۱۱۱}

ب) جنحه جرائم^{۱۱۱۱} مهم‌تری، مانند سرقت، تجاوز به عفت عمومی، قتل غیر عمد، کلاهبرداری و غبن، جرائم مربوط به مواد مخدر، آسیب‌های جسمی جدی غیر عمد و رانندگی در حالت مستی، هستند و دارای مجازات حبس از شش ماه تا ۱۰ سال می‌باشند؛^{۱۱۱۱۱}

ج) جنایت^{۱۱۱۱۱۱} جدی‌ترین جرائم هستند و شامل قتل عمد، زنای به عفت، سرقت همراه با اعمال زور و خشونت، آدم‌ربایی و غیره هستند. مجرم که گناهکار شناخته شود به مجازات حبس از ده سال تا حبس ابد محکوم می‌شود. هر زمان که به اصول اجراءات جزایی رجوع می‌شود این دسته‌بندی‌ها مطرح می‌گردند و روی مدت زمان بازداشت موقت اثرگذار هستند.

جنايات را هیئت سه نفره از قضات در دیوان جنایی رسیدگی می‌کنند. جنایت‌ها را هیئت منصفه‌ای ۹ نفره و سه قاضی در دیوان کمکی و همکار^{۱۱۱۱۱} مورد رسیدگی قرار می‌دهند. احکام دیوان جنایی در محکمه محلی و پس از آن در محکمه تجدید نظر، بالاترین مقام قضایی، مورد استیناف خواهی قرار می‌گیرند. احکام محکمه کمکی ممکن است در شعبه دیگر، با هیئت منصفه ۱۲ نفره و سه قاضی و بعد در تجدید نظر فرجام‌خواهی شوند و در محکمه تجدید نظر تنها موضوعات حقوقی را بررسی می‌کند.

اصل مهم در قانون اجراءات جزایی فرانسه فرض بر بی‌گناهی^{۱۱۱۱۱۱} است. آغاز رسیدگی و دادرسی باید بر اساس احترام به قانون و آزادی فردی باشد. حقوق فرانسه این قانون را در ماده ۱۳۷ قانون اجراءات جزایی فرانسه خویش چنین بیان کرده است: «شخصی که تحت بازجویی قضایی است، بی‌گناه و آزاد می‌باشد. باین‌حال، اگر تحقیق و بازجویی ایجاب کند و یا برای اقدامات احتیاطی، متهم کنترل یک یا چند مورد از الزامات نظارت‌های قضایی می‌شود. اگر این نظارت‌ها کارآمد نباشد، شخص، در موارد استثنایی، تحت بازداشت قرار می‌گیرد.» با این متن، ما سریع به هدف اصلی بازداشت موقت، یعنی «اگر تحقیق ایجاب کند»، پی بردیم. بر اساس دکترین فرانسه^{۱۱۱۱۱} در حقوق علاوه بر این هدف اصلی، بازداشت موقت چندین اهداف دیگر نیز دارد که به‌طور خلاصه بیان خواهیم کرد. نخست، خطر گریختن متهم، بازداشت موقت تضمین می‌کند که متهم در محاکمه شرکت خواهد کرد و این‌که تحت کنترل مراجع قضایی است. دوم، بازداشت موقت می‌تواند بر جلوگیری از انهدام شواهد، اعمال فشار بر شاهدان و ممانعت از افشا حقیقت، اثرگذار باشد. علاوه بر این، بازداشت می‌تواند مانع از تکرار جرمی شود و در صورت لزوم، درمان‌های طبی و پزشکی متهم را ممکن می‌سازد. علاوه بر این اهداف، بازداشت موقت می‌تواند از خود متهم محافظت کند. در آخر، پولیس با تحت بازداشت قرار دادن شخص پیش از محاکمه، می‌تواند فعالیت خود را در مبارزه و پیگیری از جنایت نشان دهد. همان‌طور که در ماده ۱۴۴ ذکر شده است، پشت این اهداف همچنین دلایل قانونی برای بازداشت موقت وجود دارد. هرچند، بر اساس قانون، دلایل مختلفی که بازداشت موقت باید بر اساس آن‌ها باشد را در بخش بعدی این مطالعه تحت عنوان «دلایل بازداشت و سایر شرایط لازم» بررسی خواهیم کرد.

بر اساس ماده ۱۳۷، محرومیت از آزادی مداخله استثنایی محسوب می‌شود؛ بنابراین دستور بازداشت یک شخص باید بر اساس الزامات اکید قانونی باشد. مفاد ۱-۱۴۳ تا ۸-۱۴۸ مربوط به بازداشت موقت هستند. باوجوداین، هیچ ماده‌ای وجود ندارد که تعریف روشنی از بازداشت موقت در فرانسه ارائه داده باشد. ماده ۱-۱۴۳ مواردی را ارائه می‌دهد که می‌توان حکم بازداشت موقت صادر کرد که عبارت‌اند از:

- ۱) شخص تحت بازجویی قضایی متحمل مجازات برای ارتکاب یک جنایت شود؛
- ۲) شخص تحت بازجویی متحمل مجازات برای ارتکاب جرمی شود که حداقل سه سال حبس دارد.

گذری به ادبیات فرانسه در مورد این موضوع تعریف کلی بازداشت موقت را در فرانسه ارائه می‌دهد.^{۱۱۱}

پولیس و مأموران ژاندارم^{۱۱۱} قبل از بازداشت موقت متهم، می‌توانند در صورت لزوم، وی را به‌عنوان مظنون در طول بازجویی‌های اولیه به مدت ۲۴ ساعت دستگیر کنند.^{۱۱۱۱} بر اساس ماده ۶۳ قانون اجراءات جزایی، پولیس پس از دستگیری مظنون باید سریعاً به سارنوال اطلاع دهد تا جریان دعوا را در اختیار قوه قضاییه قرار دهد.^{۱۱۱۱۱} اگر این کار سریع پس از دستگیری انجام نگیرد، جریان دعوا بی‌اعتبار خواهد بود. بر

اساس ماده ۷۷ قانون اجرای جزایی، در صورت درخواست پولیس، سارنوال می تواند بازداشت مظنون را تا ۲۴ ساعت دیگر تمدید کند. در مورد جنایات مربوط به مواد مخدر، تروریسم و قاچاق انسان، پولیس می تواند مظنون را به مدت ۶ روز در بازداشت نگه دارد.^{۱۱۱۱}

قضات بازپرس/تحقیق می توانند به درخواست آزادی مشروط مظنون یا به ابتکار خود در هر زمانی حکم آزادی فرد گرفتار شده را به شرط نظارت قضایی یا بدون هیچ قید و شرطی تحت تعقیب صادر کنند. تعریف قانونی و شرایط نظارت قضای مرتبط را می توان در مفاد ۱۳۸ تا ۱۴۳ قانون اجرای فرانسه یافت. ماده ۱۳۸ اظهار می کند که: «اگر شخص تحت بازجویی متحمل مجازات زندان برای ارتکاب جرمی یا جرمی شدیدتر شود، قاضی بازپرس/تحقیق یا قاضی زندان و آزادی می تواند حکم نظارت قضایی دهند. این ماده آن شخص را وادار می کند تا از یک یا چند مورد از تعهدات اطاعت کند...».

اقدامات قضایی می تواند شامل این موارد باشد: بازداشت خانگی، عدم خروج از محدوده جغرافیایی مشخص، ممنوعیت در دیدار با برخی از افراد یا رفتن به مکان های خاص، استفاده از دست بند حاوی ردیاب الکترونیکی، سپردن مقداری پول به عنوان وثیقه به محکمه و تسلیم مدارک شناسایی همچون پاسپورت.^{۱۱۱۲} تا اینجا، همه اشکال آیین رسیدگی بازداشت موقت را مورد بحث قرار دادیم. در بخش ذیل به آغاز و پایان بازداشت موقت بر اساس قانون خواهیم پرداخت.

۲-۳. مقام صالحه و طول مدت بازداشت موقت

مقام صالحه الزاماً یک مقام قضایی می باشد. بر اساس ماده ۱۴۵ درباره ماده ۱۳۲-۱ قانون اجرای جزایی، صلاحیت مشمول قاضی آزادی ها و بازداشت ها^{۱۱۱۳} است. قاضی مسئول بازجویی در اصل تنها مسئول تحقیق و بازجویی است.^{۱۱۱۴} قاضی آزادی ها و بازداشت ها نمی تواند در محاکمه پرونده های جنایی که رسیدگی کرده است، شرکت کند، این امر باطل است. قاضی بازجو، پرونده و اظهارنامه اولیه سارنوال بخش به نفع بازداشت مجدد شخص زندانی را به قاضی آزادی ها و بازداشت ها می فرستد و وی با قضاوت مستدل به آن رسیدگی می کند.^{۱۱۱۵} قاضی آزادی ها و بازداشت ها می تواند بدون تعلل نامه ای موجه و ارسال سریع آن به سارنوالی از صدور حکم بازداشت موقت خودداری کند. بر اساس ماده ۱۸۵ قانون اجرای جزایی، سارنوالی می تواند به این تصمیم اعتراض نماید.^{۱۱۱۶} ولی قاضی بازجو در برخی شرایط^{۱۱۱۷} می تواند دوسیه و پرونده را مستقیماً به قاضی آزادی ها و بازداشت ها تقدیم کند؛ بنابراین قاضی آزادی ها و بازداشت ها پس از بررسی مسئله بازداشت، تصمیم می گیرد که آیا مظنون را بازداشت نماید یا خیر؟ تقریباً از هر ده مظنونی که به حضور قاضی آزادی ها و بازداشت ها احضار می شوند نه نفر تحت بازداشت موقت قرار می گیرند.^{۱۱۱۸}

در خصوص طول مدت بازداشت موقت بر اساس قانون، دسته بندی جرائم اهمیت بسیاری دارد. نقطه آغاز این مسئله در ماده ۱۴۴-۱ یافت می شود. این ماده اعلام می دارد که بازداشت موقت نباید بیشتر از

مدت زمان منطقی نسبت به اهمیت اتهام وارد شده به شخص تحت بازجویی و پیچیدگی تحقیقات لازم برای کشف حقیقت باشد. «به محض اینکه شرایط ارائه شده در ماده ۱۴۴ و ماده ۱۴۴-۱ دیگر مهیا نباشند»، قاضی بازجو^{۱۱۱۱} قاضی آزادی ها و بازداشت ها باید سریعاً دستور آزادی شخص تحت بازداشت موقت را صادر کنند. ماده ۱۴۵-۱ قانون اجراءات جزایی می گوید: «در پرونده هایی که درگیر جرائم جنایی جزئی تری هستند، بازداشت موقت نباید بیش از چهار ماه طول بکشد. هرچند، در انتهای این دوره، قاضی بازجو با ارائه دلایلی که در پاراگراف اول ماده ۱۴۵ آمده است بازداشت موقت را تمدید کند. دوره بازداشت موقت اضافه شده به این ۴ ماه را نمی توان تمدید کرد.»

این مسئله با پرونده هایی که شامل جرائم مهم^{۱۱۱۱} هستند، متفاوت است زیرا بر اساس ماده ۱۴۵-۲ در این دوسیه ها و پرونده ها مظنون را نمی توان بیش از یک سال در بازداشت نگه داشت. «هرچند، قاضی بازجو می تواند در انتهای این دوره تصمیم بگیرد آن را تا حداکثر یک سال دیگر تمدید کند.»^{۱۱۱۱} این امر مادامی ممکن است که سایر شرایط^{۱۱۱۱} وجود داشته باشند.

در خصوص پایان بازداشت موقت، احتمالات بیشتری بر آن اثرگذار هستند. نخست، در دوسیه ها و پرونده هایی که درگیر جرائم جنایی جزئی هستند، بازداشت موقت زمانی پایان می یابد که قاضی بازجو تحقیق و بازجویی اولیه را به اتمام برساند.^{۱۱۱۱} در مورد دوسیه هایی جنایی مهم، ماده ۱۸۱ چنین اظهار می کند: «اگر مظنون بازداشت موقت شود، حکم صادر شده برای وی ادامه می یابد و این شخص مربوطه در بازداشت می ماند تا زمانی که دادگاه او را محاکمه نماید...». دوم، قاضی بازجو ممکن حسب اختیار خود مظنون را آزاد کند (ماده ۱۴۷)؛ و بر اساس این ماده، سارنوال نیز در هر زمانی می تواند برای آزادی مظنون اقدام کند. علاوه بر این، طبق ماده ۱۴۸ مظنون یا وکیل وی می توانند درخواست آزادی مظنون را به قاضی بازجو تقدیم کنند. ماده ۱۴۸-۴ دستکم این امر را ممکن می سازد که «در انتهای مدت زمان چهارماهه از آخرین حضور مظنون در برابر قاضی بازجو یا قاضی نماینده او و مادامی که حکم خاتمه هنوز صادر نشده است، شخص بازداشتی یا وکیل می توانند درخواست آزادی را مستقیماً به واحد بازجویی^{۱۱۱۱} تسلیم کنند...».

به طور خلاصه، بازداشت موقت در معنای محدود کلمه زمانی پایان می یابد که دوسیه نسبتی وی کامل شود و مدارک کافی برای اقامه دوسیه و پرونده در محکمه مهیا شود.^{۱۱۱} در غیر این صورت، سارنوال یا قاضی راهنما^{۱۱۱} جریان دعوا را پایان می دهند.^{۱۱۱۱} مظنون یا وکیل وی همواره می توانند درخواست آزادی نمایند؛ اما آیا امکان دارد که به حکم بازداشت موقت درخواست استیناف کرد؟ و فرد مظنون در طول بازداشت خود از چه حقوق شکلی برخوردار است؟ در پاراگراف بعدی به این پرسش ها پاسخ خواهیم داد.

۳-۳. حقوق شکلی

بر اساس اصول جهانی، هنگام بازداشت باید حقوق مربوط به استیناف‌خواهی، آگاه شدن از دلیل دستگیری، درخواست معاینه طبی، مطلع کردن فردی از دستگیری، حمایت و حضور وکیل مدافع و تماس با اعضای خانواده رعایت شود. قانون اجراءات جزایی فرانسه همه حقوق مذکور را دربر می‌گیرد. به بررسی برخی از این حقوق می‌پردازیم. حق درخواست استیناف برای دستور بازداشت موقت در ماده ۱۸۷ آیین محاکمات جزای بیان می‌شود: «چنانچه درخواست استیناف برای دستور بازداشت موقت تسلیم شود، اگر درخواست حداکثر روز بعد از صدور دستور ارائه شود، شخص تحت بازجویی قضایی یا سارنوال بخش آن را به رئیس واحد بازجویی تقدیم می‌کنند...».

وقتی این درخواست رد شود، این امکان وجود دارد که درخواست استیناف را در آخرین محکمه تجدیدنظر^۱ اقامه کنند. علاوه بر این، ماده ۱۴۵ نشان مهمی درباره حق کمک وکیل برای آماده کردن دفاع خود بازی می‌کند. اگر مظنون هنوز از وکیلی ندارد، قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها^۲ به مظنون راهنمایی می‌کند که حق دارد از وکیل مورد انتخاب خود یا وکیلی که محکمه تعیین می‌کند کمک بگیرد. وکیل انتخابی یا تسخیری سریعاً با هر وسیله ممکن در جریان قرار می‌گیرد.^۳

وقتی نگاهی به حقوق مظنون در طول بازداشت پولیس می‌اندازیم، افراد بازداشت‌شده «... بدون توجه به دلایل دستگیری خود، بدون حضور وکیل بازجویی می‌شوند، آن‌ها از حق اختیار کردن سکوت آگاه نیستند و هر چیزی که می‌گویند در محکمه علیه آن‌ها استفاده می‌شود. درحالی‌که پولیس در گزارش نهایی باید مدت تمام استجوابات را ذکر کند، هیچ قانونی برای محدودیت زمانی این استجوابات یا میزان استراحت بازداشتی در بین استجوابات وجود ندارد.»^۴ اعلام حق اختیار سکوت برای افراد تحت بازداشت پولیس در سال ۲۰۰۰ به قانون اجراءات جزایی فرانسه الحاق شد. ولی در سال ۲۰۰۳ از آن حذف شد. مأمور حقوق بشر شورای اروپا در گزارش خود در سال ۲۰۰۶ از این اقدام فرانسه انتقاد کرد.^۵

۴. دلایل بازداشت

بازداشت موقت افراد نیازمند یک یا چند دلیل قانونی است که می‌توان در شرح جامع ماده ۱۴۴ آیین محاکمات جزای یافت. این ماده چنین اظهار می‌کند: «بازداشت موقت تنها در موارد ذیل صادر یا تمدید می‌شود:

- (۱) برای حفظ شواهد یا سرنخ‌های مادی و یا حفاظت از شواهد یا قربانیان یا خانواده‌های آن‌ها است که تحت فشار یا تبانی فریبکارانه میان فرد تحت بازجویی قضایی و همدستان آن‌ها قرار دارند؛
- (۲) برای محافظت از فرد تحت بازجویی قضایی، حصول اطمینان از اینکه مظنون در اختیار قانون باشد، خاتمه دادن به یک جرم یا جلوگیری از تکرار آن؛

۳) خاتمه دادن به یک اختلال استثنایی و مقاوم که به دلیل اهمیت جرم ارتكابی، شرایطی رخ دادن آن و شدت آسیب‌های وارده، در نظم عمومی ایجاد می‌شود. «بازداشت موقت باید به‌عنوان آخرین راه‌حل تلقی شود و تنها زمانی حکم داده شود که این دلایل قابل استدلال باشند؛ بنابراین قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها باید برای رأی خود در مورد صدور دستور بازداشت دلیل ارائه دهد.»^{۱۱۱۱}

بر اساس سابقه و رویه قضایی محکمه حقوق بشر اروپا در مورد بازداشت موقت در فرانسه، دلایل اقامه‌شده فرانسه برای توجیه بازداشت موقت در حضور محکمه عبارت‌اند از محافظت از نظم عمومی در برابر اغتشاش جدی به دلیل حساسیت جرم، نگه‌داشتن مظنون تحت نظارت معاملات قضایی، خطر فرار مظنون و اعمال فشار بر شاهدان.^{۱۱۱۲} محکمه در دوسیه^{۱۱۱۳} حکم داده است که خطر فرار را نمی‌توان «تنها بر اساس شدت مجازات پیش‌بینی کرد. دلیل حفظ نظم عمومی را تنها زمانی می‌توان مربوط و کافی دانست که بر اساس حقیقتی باشد که نشان دهد که آزادی مظنون واقعاً نظم عمومی را بر هم خواهد زد. علاوه بر این، بازداشت تنها تا زمانی قانونی خواهد بود که واقعاً تهدیدی برای نظم عمومی باشد، از تمديد بازداشت نمی‌توان برای پیش‌بینی مجازات حبس استفاده کرد.»^{۱۱۱۴}

۵. دلایل بررسی بازداشت موقت

اگر قاضی بازجو بخواهد بازداشت موقت مظنون را تمديد کند، باید از قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها درخواست کند.^{۱۱۱۵} از آن، جلسه استماع رسیدگی و دادرسی برگزار و دلایل قانونی موجود و سایر لوازم مورد بررسی قرار می‌گیرد. بر اساس پاراگراف دوم ماده ۱۴۴-۱، به‌محض اینکه شرایط ارائه‌شده در ماده ۱۴۴ و ۱-۱۴۴ دیگر برقرار نباشند، قاضی بازجو، یا جایی که قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها به دوسیه و پرونده رسیدگی می‌کند، باید سریعاً حکم آزادی مظنون تحت بازداشت موقت را صادر کند. مسئله تمديد بازداشت در بیشتر دو سیه‌ها و پرونده‌ها زمانی مطرح می‌شود که دوره قانونی بازداشت خاتمه یافته است.^{۱۱۱۶} در پایان مرحله تحقیق و بازجویی، اگر مدارک محکمی جمع شده باشد، به درخواست سارنوالی، قاضی بازجو دوسیه جزای را به محکمه جزای برای جرائم^{۱۱۱۷} یا به محکمه برای جنایات^{۱۱۱۸} ارجاع می‌دهد.

مظنون در طول بازداشت حق درخواست آزادی و بررسی مجدد رأی مربوط به بازداشت موقت خود دارد.

علاوه بر این، ماده ۱۸۷-۱ قانون اجراءات جزایی امکان^{۱۱۱۹} را فراهم می‌کند که به فرد تحت بازجویی یا سارنوال^{۱۱۲۰} می‌دهد تا در روز صدور دستور بازداشت موقت یا روز بعد از آن، درخواست استیناف کرده و از رئیس واحد بازجویی یا جانشین وی بخواهد مستقیماً و بدون استماع بازجویی قبل به درخواست استیناف وی را رسیدگی کند. اگر رئیس واحد بازجویی نتیجه بگیرد که شرایط لازم ماده ۱۴۴ مهیا نیست، قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها را مطلع خواهد کرد؛ و در نتیجه، مظنون آزاد خواهد شد.

مظنون همچنین حق دارد تا رسیدگی سلسله مراتبی^{۱۱۱۱} در شرایط بازداشت موقت یا امتناع به آزادی وی داشته باشد. این حق باید طبق ماده ۱۸۶ از طریق درخواست استیناف اجرا شود؛ و همان‌طور که پیش‌ازین ذکر شد، مظنون تحت بازداشت موقت و وکیل وی هر زمان که بخواهند می‌توانند از قاضی بازجو بخواهند تا مظنون را آزاد کند. (ماده ۱۴۸) اگر قاضی بازجو این کار را انجام ندهد، درخواست به حضور قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها برده می‌شود. این قاضی می‌تواند بازداشت را لغو و یا درخواست آزادی را رد کند.

۶. طول مدت بازداشت موقت

در سال ۱۹۹۶^{۱۱۱۱} مفهوم طول مدت منطقی تحت تأثیر ECHR (ماده پنج، پاراگراف ۳) در قانون اجراءات جزایی فرانسه وارد شد. ماده ۱-۱۴۴ برای این مناسبت ایجادشده است که «بازداشت موقت نمی‌تواند بیشتر از یک مدت‌زمان منطقی متناسب با حساسیت اتهامات وارده به شخص تحت بازجویی و پیچیدگی بازجویی لازم برای کشف حقیقت طول بکشد.» اگر این شرایط محقق نشود، قاضی بازجو یا قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها باید آن شخص را آزاد کنند. در ادامه مواد قانونی، اجرا و سابقه و رویه قضایی ECHR مربوط به بازداشت موقت در فرانسه را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۱-۶- شرایط قانونی

در مورد جنایت^{۱۱۱۱} بازداشت موقت به حداکثر زمان محدود می‌شود. ^{۱۱۱۱}ولی می‌توان آن را تمدید کرد. افزایش شش ماه می‌تواند اثرگذار باشد و باید شرایط طول مدت منطقی را داشته باشد. این افزایش شش‌ماهه باید پس از استماع بازجویی‌های واحد بازجویی صورت گیرد. این کار را می‌توان هر شش ماه انجام داد ولی محدودیت‌های نیز وجود دارد که دو وضعیت ذیل را می‌توان شناسایی کرد:

الف) اگر مجازات قابل اعمال کمتر از بیست سال زندان است، بازداشت موقت نباید بیشتر از دو سال باشد؛^{۱۱۱۱۱۱}

ب) در موارد دیگر بازداشت موقت بیشتر از سه سال طول نمی‌کشد. در صورتی که مؤلفه‌های جرم در خارج از محدوده‌های ملی رخ داده باشند، این محدودی‌های زمانی تا سه و چهار سال امتداد می‌یابند. همچنین، اگر شخص برای یک یا تعدادی از جنایات مطرح‌شده در کتاب II و IV مجموعه قوانین جنایی،^{۱۱۱۱۱۱} یا قاچاق مواد مخدر، تروریسم، امرارمعاش از درآمدهای غیراخلاقی، اخاذی یا به دلیل ارتکاب جنایت سازمان‌یافته مورد دادرسی باشد، محدودیت زمانی بازداشت موقت چهار سال است.

در خصوص جرائم و جنایت^{۱۱۱۱}، اگر شخص تحت بازجویی قضایی پیش از آن برای جنایت یا جنحه محکوم به مجازات دستکم یک سال حبس تعلیقی نشده است و اینکه احتمالاً به پنج سال یا کمتر محکوم خواهند شد، بازداشت موقت بیش از چهار ماه نخواهد بود. ^{۱۱۱۱۱۱}قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها ممکن

است تصمیم بگیرد تا با دلیل موجه و پس از استماع، بازداشت موقت را تمدید کند. کل طول مدت بازداشت نباید بیش از یک سال شود. وقتی که یکی از مؤلفه‌های جرم در خارج از سرزمین‌های ملی انجام گرفته باشد، یا جایی که شخص به جرم قاچاق مواد مخدر، تروریسم، توطئه جنایی، امرار معاش با درآمدهای غیراخلاقی، اخاذی یا جنایت سازمان‌یافته در حال دادرسی می‌باشد که مجازات ده سال حبس دارد، این محدودیت زمانی دو سال تمدید می‌شود.

در سال ۲۰۰۵، متوسط طول مدت بازداشت ۷-۸ ماه بوده است؛ درحالی‌که این مدت در سال ۱۹۹۰، ۳-۵ ماه بوده است. □□□□□□

۲-۶. سابقه و رویه قضایی در محکمه حقوق بشر اروپا

دعوی‌های متعددی علیه فرانسه در محکمه حقوق بشر اروپا □□□□□□□□ اقامه شده است. این شرط که مدت بازداشت موقت محدود شود دقیقاً با فرض بی‌گناهی □□□□□□ است. این خطر وجود دارد که از بازداشت موقت سوءاستفاده کنند؛ همان‌طور که محکمه در پاراگراف پرونده و دوسیه ۹۱ توماسی □□ علیه فرانسه اظهار می‌کرد، «از تمدید آن نمی‌توان برای پیش‌بینی مجازات قضایی استفاده کرد.» قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها محکمه در مورد «زمان منطقی» بیان می‌کند که «... . تبدیل این مفهوم به تعداد روزها، هفته‌ها، ماه‌های یا سال‌های ثابت و یا نسبت به حساسیت جرم به دوره‌های مختلف، امکان‌پذیر نیست.» □□□□ محکمه باید طول مدت بازداشت موقت را ارزیابی کند و این کار را بر اساس معیار خود انجام می‌دهد.

تداوم سوءظن منطقی که شخص دستگیر شده جرمی را تحت شرایط اساسی □□□□ مرتکب شده است، ولی پس از گذشت مدتی، دیگر برای اعتبار بازداشت تمدیدشده قابل قبول نیست؛ بنابراین محکمه باید احراز کند که آیا دلایل دیگری که مقامات قضایی ذکر کرده‌اند همچنان محرومیت از آزادی را توجیه می‌کنند. در شرایطی که چنین دلایلی مربوط و کافی هستند، محکمه همچنین باید اطمینان حاصل کند که آیا مقامات صالحه ملی در انجام جریان دادرسی «مسامحه» □□□□□□ نمی‌کنند. محکمه دلایل اینکه برای توجیه بازداشت موقت کافی هستند یا خیر را بررسی می‌کند. □□□□□□ معیارهای بسیاری در دعاوی علیه فرانسه شرح داده می‌شوند. در بخش اعظم دعاوی، محکمه به این نتیجه رسیده است که ماده ۵ پاراگراف ۳ محکمه حقوق بشر اروپا را نقض کرده‌اند. شکل ذیل □□□□ شرح مختصری از دعاوی را ارائه می‌دهد:

دعوی	تاریخ	مدت‌زمان	رای
Letellier علیه فرانسه	۲۶ جون ۱۹۹۱	۲ سال و ۹ ماه	نقض

نقض	۲ سال، ۱۰ ماه و ۱۰ روز	۲۷ نوامبر ۱۹۹۱	Kemmache علیه فرانسه
نقض	۵ سال و ۷ ماه	۲۷ آگست ۱۹۹۲	Tomasi علیه فرانسه
عدم نقض	۱ سال	۲۲ مارس ۱۹۹۵	Quinn علیه فرانسه
نقض	حدود ۴ سال	۱۷ مارس ۱۹۹۵	Muller علیه فرانسه
نقض	۶ سال و ۹ ماه	۲۳ سپتامبر ۱۹۹۸	IA علیه فرانسه
نقض	۴ سال، ۲ ماه و ۱۰ روز	۹ نوامبر ۱۹۹۹	Debboub Alias Hussaini Ali علیه فرانسه
نقض	۴ سال، ۸ ماه و ۳ روز	۱ آگست ۲۰۰۰	PB علیه فرانسه
نقض	۴ سال، ۸ ماه و ۱۴ روز	۱۳ فوریه ۲۰۰۱	Richet علیه فرانسه
عدم نقض	۱ سال، ۵ ماه و ۱۷ روز	۲۰ مارس ۲۰۰۱	Bouchet علیه فرانسه
نقض	۵ سال، ۵ ماه و ۲۳ روز	۳۱ جولای ۲۰۰۱	Zannouti علیه فرانسه

مأمور سابق حقوق بشر، آقای آوار و گیل- روبرز، مسئله کندی حاصل از حجم بسیار زیاد دعاوی محاکم فرانسوی را دلیل بازداشت‌های موقت طولانی مدت در فرانسه دانست. ناظر حقوق بشر نیز به این مسئله اشاره و توصیه‌های برای حل آن یا بهبود شرایط ارائه می‌دهد. وی بر ضرورت تعیین مشخص وظایف قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها برای بهبود سیستم شکلی تأکید می‌کند.

۷. سایر ابعاد مربوط

۷-۱. رابطه میان بازداشت موقت و نتایج محاکمه

در سال ۲۰۰۵، ۵۳۵ مورد برائت و معافیت از تعقیب^{□□□□} وجود داشت. علاوه بر این، ۷۸ دوسیه اسقاط یافتند.^{□□□□} از کل ۶۲۳،۰۰۵ محکومیت در سال ۲۰۰۵، ۳۵،۳۰۹ مورد پیش از محاکمه در بازداشت موقت بوده‌اند.^{□□□□} این بدان معناست که محکومین در ۵،۷٪ کل محکومیت‌ها پیش از محاکمه در بازداشت موقت بوده‌اند. ۳،۲۳۶ مورد از محکومیت‌ها به دلیل جنایت بوده‌اند در حالی که در ۲۵۱۲ دوسیه حکم بازداشت موقت صادر گردیده بود.[□] این به معنای ۷۷،۶ درصد از موارد می‌باشد. برای جرم جنحه^{□□} ۵۵۰،۸۴ مورد محکومیت وجود داشت که در ۳۲،۷۸۴ دوسیه، ۶،۰٪، پس از بازداشت موقت محاکمه شده‌اند.^{□□□}

حقوق فرد مظنون پس از بازداشت موقت را می‌توان به دو گروه، یعنی بازداشت موجه و غیرموجه، دسته‌بندی کرد. در خصوص گروه اول که متهم تحت بازداشت موقت موجه قرار گرفته است، پاراگراف اول ماده ۷۱۴-۴ قانون اجراءات جزایی می‌گوید که «درجایی که بازداشت موقت در هر مرحله از جریان دعوا اجرا شود، این بازداشت به‌طور کامل از طول مدت مجازات اعمال‌شده و یا در صورت لزوم، از کل مدت مجازاتی که پس از تقارن مجازات‌ها اجرا می‌شود، کسر می‌شود.» بنابراین بازداشت موقت همواره باید در رسیدگی‌های بعدی در نظر گرفته شود.

ولی وقتی متهم در دوسیه‌های تبرئه شده یا لغو شده و اسقاط یافته، به‌طور غیرموجه بازداشت موقت شده است، طبق ماده ۱۴۹ قانون اجراءات جزایی می‌تواند ادعای خسارت نماید. این ادعا به رئیس اول^{□□□□} محکمه استیناف^{□□□□} تسلیم می‌گردد. به رأی این محکمه می‌توان در بخش،^{□□} کمیسیون ملی جبران بازداشت،^{□□□□} اعتراض کرد.

۷-۲. گزینه‌های جایگزین بازداشت موقت

همان‌طور که در ماده‌های ۱۳۸ تا ۱۴۳ قانون اجراءات جزایی تدوین کرده‌اند، گزینه‌های جایگزین بازداشت موقت را می‌توان در چهارچوب نظارت قضایی^{□□□□} اعمال کرد. اگر شخص تحت بازجوی قضایی محکوم به مجازات زندان برای جرم جنحه یا جرمی مجازات شدیدتر خواهد شد، قاضی بازجو یا قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها می‌توانند این جایگزین‌ها را حکم دهند. بر اساس ماده ۱۳۸، «این نظارت مظنون را وادار می‌کند تا یک یا چند مورد از تعهدات را انجام دهند.» و تعهداتی مانند خارج نشدن از مرزهای سرزمینی، ترک نکردن محل اقامت یا محل سکونت، نرفتن به برخی مکان‌ها، معرفی اداری خود به اداره و غیره در ماده ۱۳۸ تعیین شده‌اند. قاضی بازجو هرزمانی می‌تواند یک یا چند تعهد جدید را به شخص تحت بازجویی قضای تحمیل کند، همه یا بخش از تعهدات را لغو نماید، یک یا چند مورد را اصلاح کند و یا هر گاهی یا به‌طور موقت وی را پیروی از تعهدات معینی معاف نماید.^{□□□□□□} بر اساس ماده ۲-۱۴۱، «اگر شخص تحت بازجویی

قضایی عمده‌اً از تعهدات نظارت قضایی^{۱۱۱} طفره رود، قاضی بازجو می‌تواند قرار بازداشت وی را صادر کند یا او را احضار نماید.»

۷-۳. اجرای بازداشت موقت

۷-۳-۱. محل اجرای بازداشت موقت

ماده ۷۱۴ قانون اجرای جزایی می‌گوید که «افراد تحت بازجویی قضایی و متهمانی که باید بازداشت موقت شوند این دوره را در توقیف خانه‌ها^{۱۱۲} می‌گذرانند.» مراکز بازداشت خاصی،^{۱۱۳} وجود دارد. مجرمان خرد سال با مجازات‌های کوتاه‌مدت (کمتر از ۱۲ ماه) نیز در این زندان‌ها نگهداری می‌شوند. در خصوص ماده ۷۱۶، می‌توان گفت که افراد تحت بازجویی قضایی، متهمان و مظنونین مشمول بازداشت موقت در حبس انفرادی قرار می‌گیرند. استثنائاتی که در حبس انفرادی را می‌توان در موارد ذیل یافت:

(۱) اگر خود افراد درخواست کنند؛

(۲) اگر آن‌ها به دلیل شخصیت‌شان، به مصلحت خود آن‌ها، نباید تنها بمانند؛

(۳) اگر آن‌ها اجازه کار، تحصیل یا آموزش تخصص دارند و برای این کار باید در سلول عمومی

باشد؛

(۴) برای مدت پنج سال از تاریخ اجرای قانون شماره ۴۹۵-۲۰۰۳ دوازده جون ۲۰۰۳ علیه خشونت

در جاده، اگر امکانات توقیف خانه و تعداد گرفتاری‌ها حبس انفرادی افراد را ممکن نسازد.

۷-۳-۲. حکم مأمور سابق حقوق بشر

آقای گیل - روبلز، مأمور سابق حقوق بشر، در گزارش فروری ۲۰۰۶^{۱۱۴} خود درباره شرایط افراد در بازداشت موقت و رعایت حقوق بشر^{۱۱۵} در فرانسه بسیار منتقدانه صحبت می‌کند. گزارش وی ۹۰ صفحه است و ما ابعاد اصلی آن را ارائه می‌دهیم؛

او در نظریات کلی خود به مغایرت میان قانون حفاظت از حقوق بشر و اجرای آن در فرانسه اشاره می‌کند. در مورد شرایط کاری در محاکم، او مسائل کندی روال محاکم، حجم زیاد دوسیه‌ها و بودجه کم محاکم را مطرح می‌نماید. این مسائل مربوط به کارایی محاکم مستقیماً به طول مدت طولانی‌تر بازداشت موقت منجر می‌شود.^{۱۱۶} در مورد حقوق متهم^{۱۱۷} و نقش وکیل، او یادآور می‌شود که حق متهم است از حقوق خودآگاه شود، درباره ماهیت جنایت تحت بررسی مطلع شود و تحت معاینه طبیب قرار گیرد و بازداشت خود را به خانواده اطلاع دهد. این قوانین بر اساس استانداردهای حقوق بشر اروپا بوده و فرانسه آن‌ها را کاملاً رعایت می‌کند. هرچند، در دوسیه‌های بسیاری، وکلا به دلیل محدودیت ملاقات با موکلان خود و دسترسی نداشتن دوسیه و تنها در اختیار داشتن اطلاعاتی که فرد بازداشتی به آن‌ها می‌دهد، می‌توانند کار

خود را به طور کامل انجام دهند. آقای گیل- روبرز تأکید می کند که حضور وکیل از اهمیت بسیاری برخوردار است و به نظر او، به شدت به تغییر در دسترسی به وکیل برای شخص تحت بازداشت موقت نیاز است. علاوه بر این، آقای گیل- روبرز به ازدحام و تسهیلات بد و شرایط اسفناک توقیف خانه ها و بودجه کم به عنوان دلیل اصلی اشاره می کند. او خاطرنشان می کند که «منزلت انسانی باید در همه جا و برای همه کس حفظ شود... . تصویر انسانی که روی زمین فرش کانکریتی قابل قبول نیست.» افزون بر این، او نیز در مورد مفاد مربوط به افرادی که با ظن شرکت در تروریسم، به ویژه در شرایط نبود تمام همکاری قانونی برای ۷۲ ساعت، احتیاط می کند. در آخر، او با دوسیه ای مواجه شد که با فرد بازداشتی گفتگو کرد: «او خارجی بود و ۱۶ ماه پیش دستگیرش کرده بودند و سرانجام چهار ماه پیش بخش از یک سال حبس محکوم شده است. با این حال، هنوز در توقیف خانه بود و درباره انتقال احتمالی اطلاعی نداشت. طبق گفته این زندانی، او به مدت ۱۶ ماه هیچ ارتباطی با همسر و فرزندانش نداشته است، آن ها در کشور دیگر زندگی می کردند و قادر به آمدن به ملاقات او نبودند. علاوه بر این، به دلیل اینکه او را در توقیف خانه نگهداری می کردند، اجازه نداشت که از تلفن استفاده کند، این کار ارتباط او با خانواده اش را به کلی قطع کرده بود، اگرچه، قانونا، دیگر از برقراری تماس تلفنی منع نبود.»

در ماه می سال ۲۰۰۸، مأمور توماس همبرگ به فرانسه سفر کرد و یافته اصلی وی در مورد رعایت حقوق بشر در فرانسه از موارد بود که زندانیان محاکمه نشده باید سلول انفرادی داشته باشند، مدت زمان نگهداری در بخش تأدیبی باید کاهش یابد، شرایط زندگی برای زندانیان باید بهبود یابد و غیره.

۳-۷. گزارش فرانسه درباره دیدار کمیته اصطلاحات رویه ای فعلی

گزارش سال ۲۰۰۷ فرانسه واکنش به پیشنهادها کمیته جلوگیری از شکنجه و اعمال غیرانسانی کمیته اروپا یا در خصوص برخورد یا مجازاتی که پس از بازدید کمیته اصطلاحات رویه ای فعلی در خزان جولای ۲۰۰۶ رخ داد، شرایط توقیف خانه ها را در فرانسه منعکس و ارزیابی می کند. برخی از یافته های سیستم مذکور در مورد شرایط و مکان هایی که بازداشت موقت در آن ها اجرا می شود مورد بحث قرار خواهد گرفت. نخست، لوازم بهداشتی کافی نبوده و در وضعیت اسفناکی قرار داشتند. سی پی تی توصیه می کند که افرادی که بیش از ۲۴ ساعت در بازداشت موقت می مانند باید بسته صحی شخصی در اختیار داشته باشند. این کمیسیون همچنین دریافت که منزلت انسانی در بازداشت موقت همیشه رعایت نمی شد. علاوه بر این، سی پی تی از مسئولان فرانسه می خواهد تا به مقامات مسئول دستور و دسترسی به وکیل به زندگی خصوصی و آزادی افراد تحت بازداشت موقت احترام بگذارند.

علاوه بر این، سی پی تی نیز به مسئله ازدحام توقیف خانه ها اشاره می کند. در کل، مقامات فرانسه باید سطح فعالیت ها و تسهیلات کار را در توقیف خانه ها بهبود ببخشند تا برای رفتاری ها مشغولیت ایجاد نمایند. در نتیجه، دسترسی به مراقبت طبی باید بهبود یابد؛ و در آخر، سی پی تی می خواهد

ممنوعیت تماس تلفنی برای افراد تحت بازداشت موقت را بررسی نمایند.^{۱۱۱۱۱} بر اساس گزارش سی پی تی از بازدیدش از فرانسه، این مسائل، مسائل اساسی هستند که افراد در بازداشت موقت با آنها مواجه می‌شوند.

۸. گروه‌های خاص

۸-۱. نوجوانان

نظام قضایی برای اطفال در خصوص بزهکاری نوجوانان و کودکان بزه دیده و مجنی علیه بر اساس دستور ۲ فیوری ۱۹۴۵ م،^{۱۱۱۱۱} اداره می‌شود. وقتی درباره نوجوانان و بازداشت موقت سخن به میان می‌آید باید میان جنحه و جنایت تمایز^{۱۱۱۱۱} ایجاد کنیم.

نخست، در مورد جنحه، اطفال کوچک‌تر از ۱۶ سال را نمی‌توان در بازداشت موقت نگه داشت. وقتی آنها بالای ۱۶ ساله هستند می‌توان در بازداشت موقت قرارداد. حداکثر مجازات پس از محکومیت باید سه سال یا بیشتر باشد. مدت بازداشت موقت در این موارد نباید بیش از یک ماه طول بکشد. افزایش این مدت پس از استماع امکان‌پذیر است به شرطی که کل مجازات هفت سال یا کمتر باشد.^{۱۱۱۱۱} در سایر موارد، اطفال کمتر از ۱۶ سال مشمول ماده ۱۴۵ پاراگراف ۶ و ۱-۱۴۵ آیین محاکمات جزای درباره بازداشت می‌شوند.^{۱۱۱۱۱}

دوم، در موارد خلاف 'Crime' اطفال بالای ۱۳ سال و کمتر از ۱۶ سال نباید بیش از ۶ ماه در بازداشت باشند، ولی تمدیدی ۶ ماهه قابل تصور است. برای اطفال بالای ۱۶ سال بازداشت موقت به دو سال محدود می‌شود.^{۱۱۱۱۱} اگر نگاهی به آمار سال ۲۰۰۷ بیندازیم، متوجه می‌شویم که ۷۲۷ طفل در بازداشت شده‌اند که ۴۶۴ نفر از آنها در بازداشت موقت بوده‌اند؛ بنابراین، نسبت بازداشت موقت ۶۳٫۸٪ است. وقتی اطفال تحت بازداشت پولیس قرار می‌گیرند، طبیب آنها را معاینه می‌کند و وکیلی تعیین می‌شود که می‌تواند با آنها در ارتباط باشد. از مصاحبه نوجوانان با مأمور پولیس باید فیلم‌برداری کرده و به محکمه بفرستند. پیش از وارد کردن هرگونه اتهامی، همه نوجوانان باید با مددکار اجتماعی صحبت کنند که وظیفه‌اش فراهم کردن گزارشی درباره سابقه و افکار نوجوان می‌باشد علاوه بر این، محاکمه متهمان نوجوان باید توسط قاضی ویژه و در محاکم ویژه انجام گیرد.

قانون توصیه می‌کند که قضات نوجوانان باید به تدابیر ترمیم اجتماعی و تحصیلی توجه ویژه‌ای داشته باشد. محکمه اطفال می‌تواند مجازات حبس صادر کنند. در تمام موارد، متهمان نوجوان با مجازاتی مواجه می‌شوند که نصف مجازات قانونی برای افراد بالای ۱۸ سال است. به‌طورکلی اطفال را با بزرگسالان در یک زندان قرار نمی‌دهند و امکانات و تسهیلات ویژه‌ای دریافت می‌کنند که اساساً بر اهداف آموزشی تمرکز دارند، ولی دختران امکاناتی را که معمولاً بر ای اطفال فراهم می‌شود را دریافت نمی‌کنند.^{۱۱۱۱۱} دختران با بزرگسالان در زندان زنان نگهداری می‌شوند «به این دلیل که تعداد آنها آنقدر کم است که

نمی‌توان بخش اطفال برای آن‌ها تأسیس کرد.»^{۱۱۱۱۱۱} سابق حقوق بشر از بخش زنان بازدید کرده و عکس‌العمل وی این‌گونه بود «قرار دادن دختران در میان بزرگ‌سالان نیز نتایج عکس دارد به دلیل اینکه آن‌ها به‌طور مساوی به فعالیت‌ها و تسهیلات ارائه‌شده برای پسران دسترسی ندارند؛ بنابراین، آن‌ها تنها تر شده و نسبتاً از امکانات تحصیل ارائه‌شده برای پسران محروم می‌شوند.»^{۱۱۱۱۱۱}

بنابراین، مقررات خاصی برای متهمان نوجوان وجود دارد، ولی از بهبود در این حیطة به‌ویژه در شرایط بازداشت موقت استقبال می‌شود.

۸-۲. زنان

همان‌طور که گفته شد، ۲,۱۴۴ بازداشتی زن^{۱۱۱} وجود دارد که ۴۱ فیصد آن‌ها در بازداشت موقت به سر می‌برند. آن‌ها جدا از مردان بازداشت می‌شوند. اگرچه نمی‌توان اطلاعات زیادی درباره این موضوع خاص یافت، ولی پژوهش قدیمی ماری فرانس-لاین^{۱۱۱۱} وجود دارد که درباره زنان در بازداشت (موقت) و طرز برخورد آن‌ها می‌پردازد. ماری فرانس-لاین در مقاله خود نتیجه می‌گیرد که در این مرحله از فرایند عدالت جزای با زنان به‌طور مؤثری خوب برخورد می‌شود زیرا آن‌ها به‌ندرت مشمول هرگونه حبس تأدیبی قرار می‌گیرند. «چیزی که زنان و مردان را متفاوت می‌کند... مطمئناً به امتیاز حق آزادی، به نفع زنان است. اگرچه زنان اغلب کمی کمتر از مردان برای جرائم مهم محاکمه می‌شوند، ولی این شرایط به‌هیچ‌وجه تحت تأثیر توزیع جنسیتی در دسته‌های مختلف جرم‌های اصلی قرار نمی‌گیرد. در تمام موارد، میزان بازداشت موقت مردان بیشتر است.» وی همچنین در مقاله خود اشاره می‌کند که متوسط مدت بازداشت موقت برای زنان کمتر از مردان است.

۸-۲. خارجیان

درصد زندانیان خارجی ۱۹,۸ فیصد کل جمعیت زندانی را تشکیل می‌دهد و این به معنای ۱۱,۴۳۶ نفر است. تعداد یا درصد افراد خارجی که در بازداشت موقت هستند مشخص نیست. ولی می‌توان گفت که درصد شهروندان کشورهای اروپایی در زندان‌های فرانسه ۲۹,۱ فیصد است. مابقی خارجی‌ها، آسیایی (۱۰,۲٪)، آفریقایی (۵۰,۱٪)، قاره آمریکا (۹,۷٪) و چندملیتی‌ها (۰,۷٪) می‌باشند.^{۱۱۱۱۱} مسئله خاصی را نمی‌توان درباره افراد خارجی تحت بازداشت موقت مطرح کرد.

۸-۳. تروریست‌های ادعایی / متهم

بر اساس مطالعه یوروپل،^{۱۱۱۱۱۱} در ده ماه اول سال ۲۰۰۵؛ ۱۳۵ مظنون مسلمان در فرانسه دستگیر شدند. از این تعداد، ۳۰ نفر در بازداشت موقت بودند.^{۱۱۱۱۱} در سال ۲۰۰۶؛ ۱۳۹ مظنون مسلمان دستگیر

شدند، درحالی که این تعداد به ۹۱ نفر در سال ۲۰۰۷ کاهش یافت.^{۱۱۱۱} هرچند، این گزارش‌ها حاوی تعداد متهمین به نام تروریست‌های در بازداشت موقت نیستند.

بر اساس ناظر حقوق بشر،^{۱۱۱۱۱۱} حقوق و آیین رسیدگی ضد تروریسم^{۱۱۱۱۱۱} حقوق متهمان به تروریسم برای محاکمه عادلانه را تضعیف می‌کند. ولی متأسفانه هیچ موردی شناخته شده‌ای وجود ندارد که محکمه اروپایی حقوق بشر درباره این موضوع اظهار نظر کرده باشد.

اساس حقوق ضد تروریسم در سال ۱۹۸۶ اتخاذ شد. این قانون خاص، قانون ۱۰۲۰-۸۶ نهم سپتامبر ۱۹۸۶، یک واحد تخصصی قضات بازجو و سارنوال را برای رسیدگی به همه دوسیه‌های تروریسم ایجاد کرد. این واحد در شهر پاریس تأسیس شد. این قانون همچنین محاکمه‌ها را با هیئتی از قضات حرفه‌ای برای جرائم مهم مرتبط با تروریسم در محکمه آسیزی^{۱۱۱۱۱۱۱۱} در پاریس ترتیب داد. این قانون، حداکثر مدت بازداشت را ۹۶ ساعت یا ۴ روز در دوسیه‌های مربوطه افزایش داد.

مهم‌ترین اتهام در حقوق فرانسه همکاری در اقدامات تروریستی^{۱۱۱۱۱} است. این اتهام که در قانون ۹۶-۶۷ بیست و دوم جولای ۱۹۹۶ معرفی شده است، امکان انجام اقدام قاطع را پیش از ارتکاب جنایت می‌دهد. ماده ۱-۲-۴۲۱ قانون جزا این جرم را «شرکت در هر گروه تشکیلاتی یا انجمنی که برای هرگونه اقدام تروریستی که در ماده‌های قبل ارائه شد، آماده می‌شود» تعریف می‌کند. قانون مجازاتی بین ۱۰ و ۳۰ سال حبس را برای این جرم تعیین کرده است. قانون ۶۴-۲۰۰۶ بیست و سه جنوری ۲۰۰۶ حداکثر مدت زمان بازداشت را در دوسیه‌های بنام تروریسم به شش روز افزایش می‌دهد منوط به این که برخی شرایط رعایت شود.

انتقادات وارده به قاضی بازجو مربوط به تضییع حق متهم برای دفاع اثربخش است که یکی از اساس حقوق محاکمه عادلانه می‌باشد.^{۱۱} محکمه اروپایی حقوق بشر شامل حداقل تضمین لازم برای اطمینان از حق محاکمه عادلانه برای همه متهمان جرائم جنایی است. این امر شامل موارد ذیل می‌باشد: دسترسی به موقع و محرمانه به وکیل و زمان و تسهیلات کافی برای آماده شدن برای دفاع. علاوه بر این، مهم است که سارنوال و متهم فرصت برابر برای آماده شدن و ارائه دوسیه‌های خود، از جمله اجبار از سوی سارنوال برای افشای همه اطلاعات اساسی، داشته باشند.^{۱۱۱}

مدت زمان و پیچیدگی بازجویی‌های قضایی در دوسیه‌های تروریسم به میزان زیادی مانع ارائه دفاع مؤثر وکیل مدافع می‌شود: برخی از وکلای مدافع من جمله ذکر کردند که در بیشتر دعاوی، دوسیه بسیار سنگین است که در نتیجه، دفاع از متهم تقریباً غیرممکن است.

وقتی مظنونین تروریسم را دستگیر می‌کنند می‌توانند آن‌ها را پیش از معرفی به قاضی و بازجویی قضایی یا تبرئه تا چهار روز و در برخی شرایط تا شش روز، در بازداشت پولیس نگهدارند.^{۱۱۱۱} تنها پس از گذشت سه روز و در برخی مواقع چهار روز حبس، مظنون می‌تواند برای اولین بار و فقط به مدت سی دقیقه

با وکیل خود را ملاقات کند.^۱ وکیل به دوسیه یا اطلاعات مربوط به اتهام وارده به موکل خود دسترسی ندارد و بدین ترتیب امکان چندانی برای ارائه راهنمایی قانعی ندارد. مظنون ممکن است در هر وقت از شبانه‌روز و بدون حضور وکیل تحت بازجویی ناعادلانه قرار گیرد.^۲ پولیس وظیفه‌ای درباره مطلع کردن مظنون درباره حق خود برای سکوت ندارد. شهادت افرادی که به دلیل ظن شرکت در اقدام تروریستی در بازداشت پولیس بوده‌اند، نشان می‌دهد که محرومیت از خواب، سردرگمی، بازجویی بی‌وقفه و تکراری، فشار جسمی در طول بازداشت پولیس رایج است. ادعاهای معتبر از سو استفاده‌های فیزیکی مظنونین تروریسم در بازداشت پولیس فرانسه وجود دارد.^۳ دسترسی محدود به وکیل در طول بازداشت پولیس مظنون را مستعد بدرفتاری در بازداشت می‌کند.^۳

نتیجه‌گیری

دادرسی جزای در فرانسه تاریخچه طولانی دارد که منشأ آن به انقلاب فرانسه برمی‌گردد. دادرسی جزای فرانسه از یک محوریت ثابت در رسیدگی جزای سرکوب‌کننده به یک آیین رسیدگی توسعه یافت که به حقوق متهمان توجه بیشتر دارد و اینکه ابعاد فردی و اجتماعی را در نظر می‌گرفت. پاسخ‌هایی مانند معرفی به قاضی آزادی‌ها و بازداشت‌ها و تغییر در سال ۲۰۰۰ در چهارچوب بازداشت موقت غیرقابل اجتناب بود. وقتی به سیستم قانون اجرای جزایی فرانسه، آن گونه که در حقوق مکتوب شده است، توجه می‌کنیم، می‌توانیم نتیجه بگیریم که به‌خوبی اداره شده است. اساس قانونی بازداشت موقت در ماده ۱- تا ۸-۱۴۸۱۴۳ آمده است. این ماده‌ها حدود، مفاهیم، دلایل و مدت بازداشت موقت مطابق با استانداردهای بین‌المللی را بیان می‌کنند. هرچند اجرای این مفاد ما را با این حقیقت روبرو می‌کند که میان قانون و اجرای آن مغایرت وجود دارد. مسائلی همچون ازدحام، دسترسی به وکیل، طول مراحل رسیدگی، شرایط زندگی در توقیف‌گاه و رویکرد ضد تروریستی در نظام جزای فرانسه وجود دارد.

۲. همان.

۳. همان.

منابع

منابع ملی فرانسه

- 1). France-Lne M, Femmes, delinquances et controle penal, analyse socio-demographiquedes statistiques administratives, Guyancourt, CESDIP, Etudes etDonnees Penales, no. 75, 1996.
- 2). Strickler Y, professor of Robert Schuman University Strasbourg, Epreuves de Procedure Penale, college literature concerning the penal procedure in France 2006-2007.

ادبیات انگلیسی

- γ. EUROPOL, Terrorist Activity in the European Union, Situation and Trends Report, October 2004-October 2005, *May 2, 2006*.
- ξ. Trechsel S, Human Rights and Criminal Proceedings; The special rights of persons detained on remand, *Oxford 2005*.
- ο. EUROPOL, EU Terrorism Situation and Trend Report, March 2007.

منابع انترنیتی

- [illegible]

۱۰. [unclear] ۲۰۰۷, [unclear] [unclear]:[unclear].[unclear].[unclear].[unclear]/[unclear].[unclear].[unclear].[unclear]/۲۰۰۷-۴۴-[unclear]-fra.pdf.

۱۸. Report by mr. Alvaro Gil-Robles, Council of Europe Commissioner for Human Rihts, *On the*.
۱۹. Shapiro J. *Detention of Terrorism Suspects in Britain and France*, Statement prepared for the Commission on Security and Cooperation in Europe, 15 July, 2008, available on http://www.csce.gov/index.cfm?Fuseaction=Files.Downloads&FileStore_id=1095-.
۲۰. *World Pre-trial / Remand Imprisonment List*, Pre-trial detainees and other remand prisoners in all five continents 2007, available on

موارد حقوقی

۲۱. ECHR Bouchet v. France, Application no. 33591/96, 20 March 2001.
۲۲. ECHR Debboub alias Hussaini Ali v. France, Application no. 37786/97, 9 November ۱۹۹۹.
۲۳. ECHR IA v. France, Application no. 28213/95, 23 September 1998.
۲۴. ECHR Kemmache v. France, Application no. 12325/86 and 14992/89, 27 November 1991.
۲۵. ECHR Letellier v. France, Application no. 12369/86, 26 June 1991.
۲۶. ECHR Muller v. France, Application no. 21802/93, 17 March 1997.
۲۷. ECHR PB v. France, Application no. 38781/97, 1 August 2000.
۲۸. ECHR Quinn v. France, Application no. 18580/91, 22 March 1995.
۲۹. ECHR Richet v. France, Application no. 34947/97, 13 February 2001.
۳۰. ECHR Tomasi v. France, Application no. 12850/87, 27 August 1992.
۳۱. ECHR Zannouti v. France, Application no. 42211/98, 31 July 2001.

ⁱ. juge des libertes et de la detention.

ⁱ. Detention Center.

ⁱ. Code d' instruction Criminelle.ⁱ

ⁱ. Interrogator. ^v

^v. principe de la Collegialite.

^v. Crimes/delits. ⁱ

^v. جی. وای. مک کی به ترتیب HEUNI، موسسه پیشگیری و کنترل جنایت اروپا، وابسته به سازمان ملل، سیستم عدالت جزایی در اروپا و آمریکای شمالی: فرانسه، هلسینکی ۲۰۰۱، موجود در

<http://www.heuni.fi/uploads/fq98onof0fojy.pdf,p.8>

^v. همان.

ⁱ. The investigatıng judge.

^x. Presumpti on innocentiae.

^x. juge des libertes et de la detention.

^x. همان، ص ۹.

Council of Europe Annual Penal Statistics/.^x آمار سالانه مجازات شورای اروپا.

^x. Metropole. ⁱ ^v

^x. Guadeloupe, Martinique, French Guiana and Reunion, known.

^x. Department d' Outre-Mer. ^v ⁱ

^x. International Center for Prison Studies (ICPS) ⁱ ⁱ

^x. فهرست بازداشت موقت، بازداشتی‌های موقت و سایر زندانی‌ها در همه پنج قاره ۲۰۰۷، موجود در سایت

www.kcl.ac.uk/depsta/law/research/icps/downloads/WPTRIL.pdf.

^x. این داده‌ها پس از نهایی سازی گزارش در دسترس قرار می‌گیرند. باوجوداین، افزودن اخیرترین داده‌ها به جدول، روند از اول سپتامبر ۲۰۰۶ تا اول سپتامبر ۲۰۰۷ را نشان می‌دهد. توضیح این جدول، در پاراگراف ۲/۱ بر اساس مطالعه سال ۲۰۰۶ از SPACE I است. بخش آماری خلاصه‌مقدماتی این مطالعه به دلیل این داده‌های جدید بازنویسی شد.

^x وزارت دادگستری فرانسه، *French Ministry of justice, l'Administration pénitentiaire en chiffres*
http://www.justice.gouv.fr/art_pix/Chiffresclesau01012007.pdf موجود در سایت au lerjanvieir ۲۰۰۷،
 همان.^x

همان.^x

^x. Data according to the Centre for prison Studies.

^x. فرانسه میتروپلان به‌جز دیپارتمنت‌ها و سرزمین‌های آن در آفریقا، آمریکا و اقیانوسیه.

همان.^x

^x. گزارش ای. گیل- روبرز، مأمور حقوق بشر شورای اروپا، در مورد رعایت در بخش حقوق بشر در فرانسه، پس از بازدید او از ۵ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۵، Comm DH (۲۰۰۶) ۲، ۱۵ فوریه، ۲۰۰۶، موجود در وب سایت شورای اروپا.

همان، ص. ۱۱.^x

Prisoners in remand prisons undergo individual imprisonment by day and night, and, in other prisons are subject to night isolation only, after spending an observation period in the cells. Exceptions to this rule may only be made for reasons due to the interior distribution of the detention premises, or their temporary overcrowding, or because of work organisation requirements.

Contraventions/ Violation.

^x. جی. وای. مک کی به ترتیب HEUNI، موسسه پیشگیری و کنترل جنایت اروپا، وابسته به سازمان ملل، سیستم عدالت جزایی در اروپا و آمریکای شمالی: فرانسه، هلند، ۲۰۰۱، موجود در سایت <http://www.heuni.fi/uploads/fq98onof0fojy.pdf>, p. 20.

^x	. delits/ misdemeanor.	^x	^x	i	
^x	. همان.	^x	^x	i	i
^x	. Crimes.	^x	^x	i	i
^x	. همان.	^x	^x	i	v
^x	. Tribunal Correctionnel.	^x	^x	v	
^x	. Cour d'Assise.	^x	^x	v	
^x	. Cour d'Appel.	^x	^x	v	
^x	. Praesumptio Innocentia.	^x	^x	v	

^x. وای. استریکلر، استاد دانشگاه روبرت شومن استراسبرگ، Epreuves de Procedure ppenale، ادبیات کالج در مورد رسیدگی جزای در فرانسه ۲۰۰۶-۲۰۰۷، ص. ۱۵۱.

^x. Gives the cases in which pre-trial detention can be ordered, namely 1. the person under judicial examination risks incurring a sentence for a felony, and 2. the person under judicial examination risks incurring a sentence for a misdemeanour of at least three years' imprisonment.

^x. Gendarmerie officers. i

^x. رجوع کنید به ماده ۶۳ قانون اجراءات جزایی.

^x. جی. وای. مک کی به ترتیب HEUNI، موسسه پیشگیری و کنترل جنایت اروپا، وابسته به سازمان ملل، سیستم عدالت جزایی در اروپا و آمریکای شمالی: فرانسه، هلند، ۲۰۰۱، موجود در سایت <http://www.heuni.fi/uploads/fq98onof0fojy.pdf> 20.

همان.^x

^x. ماده ۱۳۸ قانون اجراءات جزایی. i

^x. Judge des libertes et de la detention. v

^x. رجوع کنید به پاراگراف ۳ ماده ۱۳۸ قانون اجراءات جزایی.

^x. پاراگراف آخر ماده ۱۳۷-۱ قانون اجراءات جزایی.

^x. وای. استریکلر، استاد دانشگاه روبرت شومن استراسبرگ، Epreuves de Procedure ppenale، ادبیات کالج در مورد دادرسی جزای در فرانسه ۲۰۰۶-۲۰۰۷، ص. ۱۵۲.

¹. رجوع کنید به ماده ۱۳۷-۱ jo ۴-۱۳۷ قانون اجراءات جزایی.

¹. وزارت دادگستری فرانسه، Commission de suivi de la detention provisoire؛ گزارش ۲۰۰۷، ۲۰۰۸، موجود در

http://justice.gouv.fr/art_pix/1_Rapport_2007.Pg37.pdf

¹. پاراگراف دوم ماده ۱۴۴-۱ قانون اجراءات جزایی. i

1	Judge Interrogator.	i	i		
1	matiere Correctionnelle.	v			
1	matiere criminelle.				
	رجوع کنید به جمله دوم ماده ۱۴۵-۲ قانون اجرای جزایی.				v
	مانند ظن منطقی، شرایط و دلایل خاص.				v
	پاراگراف دوم ماده ۱۷۶ قانون اجرای جزایی.				v
1	Repeat unit.	i	x		
	جی. وای. مک کی به ترتیب HEUNI، موسسه پیشگیری و کنترل جنایت اروپا، وابسته به سازمان ملل، سیستم عدالت جزایی در اروپا و آمریکای شمالی: فرانسه، هلند، ۲۰۰۱، موجود در http://www.heuni.fi/uploads/fq98onof0fojy.pg.26.pdf				x
1	instructing judge.	i			
	رجوع کنید به ICCPR و ECRM.				x
	رجوع کنید به ماده‌های ۵۶۷، ۵۹۲-۵۶۷، ۵۶۷ قانون اجرای جزایی.				x
1	Court of Cassation.	i	v		
1	judge des libertes et de la detention.	v			
	پاراگراف ۳ ماده ۱۴۵ قانون اجرای جزایی.				x
	ناظر حقوق بشر، Preempting justice، حقوق و دادرسی ضد تروریسم در فرانسه، جولای ۲۰۰۸، موجود در http://hrw.org/reports/2008/france0708/ ، ص. ۵۸/۵۷.				x
	گزارش ای. گیل- روبلز، مأمور حقوق بشر شورای اروپا، در مورد رعایت در بخش حقوق بشر در فرانسه، پس از بازدید او از ۵ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۵، Comm DH (۲۰۰۶)، ۲، ۱۵ فوریه، ۲۰۰۶، ص. ۶، موجود در وبسایت شورای اروپا.				x
	پاراگراف اول ماده ۳-۱۳۷ قانون اجرای جزایی.				x
	رجوع کنید به ECHR لت لر علیه فرانسه، شماره پرونده ۸۶/۱۲۳۶۹ و ۲۶، ژوئن ۱۹۹۱، HEUNI.				x
	Letellier..				x
	همان، ۵۱.				x
	جی. وای. مک کی به ترتیب HEUNI، موسسه پیشگیری و کنترل جنایت اروپا، وابسته به سازمان ملل، سیستم عدالت جزایی در اروپا و آمریکای شمالی: فرانسه، هلند، ۲۰۰۱، موجود در http://www.heuni.fi/uploads/fq98onof0fojy.pdf ، ص. ۲۸.				x
	پاراگراف دوم ماده ۱۴۵-۱ و پاراگراف اول ماده ۱۴۵-۲ قانون اجرای جزایی.				x
1	tribunal correctionnel for delits.	x	v		
1	cour d'assises for crimes.	x	v		i
1	Refere-liberte.	x	v		i
	ماده ۱۴۷ قانون اجرای جزایی. او می‌تواند در هر زمانی درخواست آزادی نماید. «قاضی بازجو باید، در طول ۵ روز درخواست دادرسی، پرونده را به همراه نظر خود به قاضی بازداشت‌ها و آزادی‌ها بفرستد، مگر اینکه دستور آزادی شخص را صادر کند. قاضی بازداشت‌ها و آزادی‌ها در طی سه روز کاری به پرونده رسیدگی می‌کند.»				x
	پاراگراف ۲ و ۴ ماده ۱۴۵ قانون اجرای جزایی.				x
	قانون شماره ۹۶-۱۲۳۵ سی دسامبر.				x
	Crime..				x
	ماده ۱۴۵-۲ قانون اجرای جزایی حداکثر یک سال تعیین می‌کند.				x
	ماده ۱۴۵-۲ قانون اجرای جزایی.				x
	Criminal Code..				x
	ماده ۱۴۵-۱ قانون اجرای جزایی.				x
	پاراگراف ۱۴۵-۱ قانون اجرای جزایی.				x
	وزارت دادگستری فرانسه، commission de suivi de la detention provisoire؛ گزارش ۲۰۰۷، ۲۰۰۸، موجود در http://justice.gouv.fr/art_pix/1_Rapport_2007.pdf ، ص. ۴۹.				x
1	European Court of Human Rights (ECHR)	x			v
1	presumptio innocentia.	x			i
x	Tomasi.	c			
	این مسئله زمانی صدق می‌کند که بازداشت موقت زمان زیادی طول کشیده است. در این موارد به دلایل محکم نیاز است؛ PB				
	علیه فرانسه، § ۳۰، ۳۶ و Richet علیه فرانسه § ۶۹.				
	sine qua non.				x
	رجوع کنید به پرونده لت لر علیه فرانسه § ۳۵؛ Tomasi علیه فرانسه § ۸۴؛ و Kemmache علیه فرانسه § ۴۵.				x

^x. «اینکه آیا خطر فرار همچنان وجود داشت، آیا خطر اعمال فشار بر شاهدان با احتمال دستکاری مدارک به شیوه‌های دیگر وجود دارد؛ آیا احتمال تکرار جرم وجود دارد و آیا ادامه بازداشت را می‌توان برای حفظ نظم عمومی به دلایل مرتبط و کافی توجیه کرد»، در ترشل اس. حقوق بشر و دادرسی جنایی، حقوق ویژه شخص تحت بازداشت در زندان، آکسفورد ۲۰۰۵، ص. ۵۲۲.

^x اس. ترشل، حقوق بشر و دادرسی جنایی، حقوق ویژه شخص تحت بازداشت در زندان، آکسفورد ۲۰۰۵، ص. ۵۳۱.
^x گزارش ای. گیل- روبلز، مأمور حقوق بشر شورای اروپا، در مورد رعایت در بخش حقوق بشر در فرانسه، پس از بازدید او از ۵ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۵، Comm DH (۲۰۰۶) ۲، ۱۵ فوریه، ۲۰۰۶، ص. ۶، موجود در وبسایت شورای اروپا.

ⁱ ^x . discharge of prosecution.^c
^x وزارت دادگستری فرانسه، l'Administration pénitentiaire en chiffres au 1er janvier ۲۰۰۷، موجود در http://www.justice.gouv.fr/art_pix/Chiffresclesau01012007.pdf ص. ۴۶.

^x همان، ص. ۳۵.

^c . همان.

^c . delits.

^c . همان.

^c . premierpresident.

^c ماده ۱-۱۴۹ قانون اجرای جزایی.

^c ماده ۳-۱۴۹ قانون اجرای جزایی.

^c . cour de cassation.

^c . Judicial supervision.

^c . پاراگراف دوم ماده ۱۳۹ قانون اجرای جزایی.

^c . judicial supervision.

^c . remand prison/Detention Center.

^c . maisons d'arret.

^c گزارش ای. گیل- روبلز، مأمور حقوق بشر شورای اروپا، در مورد رعایت در بخش حقوق بشر در فرانسه، پس از بازدید او از ۵ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۵، Comm DH (۲۰۰۶) ۲، ۱۵ فوریه، ۲۰۰۶، موجود در وبسایت شورای اروپا.

^c . همان، نکته ۵.

^c . همان، نکات ۱۷-۲۱.

^c ماده ۱-۶۳ تا ۴-۶۳ و ۷۷ قانون اجرای جزایی.

^c گزارش ای. گیل- روبلز، مأمور حقوق بشر شورای اروپا، در مورد رعایت در بخش حقوق بشر در فرانسه، پس از بازدید او از ۵ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۵، Comm DH (۲۰۰۶) ۲، ۱۵ فوریه، ۲۰۰۶، نکات ۴۵ تا ۵۱.

^c . همان، نکته ۶۰.

^c . Concrete floor.

^c گزارش ای. گیل- روبلز، مأمور حقوق بشر شورای اروپا، در مورد رعایت در بخش حقوق بشر در فرانسه، پس از بازدید او از ۵ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۵، Comm DH (۲۰۰۶) ۲، ۱۵ فوریه، ۲۰۰۶، نکته ۸۴.

^c . همان، نکته ۵۵.

^c . همان، نکته ۹۰.

^c . یادداشت توماس همبرگ، مأمور حقوق بشر شورای اروپا، در مورد رعایت در بخش حقوق بشر در فرانسه، پس از بازدید او از ۲۱ تا ۲۳ می ۲۰۰۸، Comm DH (۲۰۰۸) ۳۴ استراسبرگ، ۲۰ نوامبر ۲۰۰۸، موجود در http://wcd.coe.int/viewDoc.jsp?id=141011&site=commonDG&BackColorInternet=FEC65B&BackColorIntern.et=FEC65B&BackColorInternet=FFC679#P153_21080

^c . Current Procedural Terminology (CPT)، اصطلاحات رویه‌ای کنونی (CPT) توسط انجمن پزشکی آمریکا (AMA) توسعه یافته است.

^v . Rapport au gouvernement de la torture et des peines ou traitements inhumains ou dégradants (CPT)، موجود در ۲۷ septembre au 9 octobre 2006، CPT/Inf (2007)44، 10 decembre 2007، موجود در <http://www.cpt.coe.int/documents/fra/2007-44-inf-fra.pdf>.

^c . همان، پاراگراف ۳۵.

^c . همان، پاراگراف ۳۴.

^c . همان، پاراگراف ۴۰.

^c . همان، پاراگراف ۱۴۶ و ۱۷۶.

^c . همان، پاراگراف ۱۸۰.

^c . همان، پاراگراف ۱۸۵.

^c . همان، پاراگراف ۲۲۲.

^c . ordonnancede 2 fevrier 1945.

c	delits و Crimes.	x	x	x	i
	Ordonnance ^c .alinia 2، ۱۱، ماده ۱۹۴۵.				x
	وای. استریکلر، استاد دانشگاه روبرت شومن استراسبرگ، Epreuves de Procedure ppenale، ادبیات کالج در مورد				x
	دادرسی جزای در فرانسه ۲۰۰۶-۲۰۰۷، ص. ۱۵۳.				x
	همان. ^c				x
	گزارش ای، جی. وای. مک کی به ترتیب HEUNI، موسسه پیشگیری و کنترل جنایت اروپا، وابسته به سازمان ملل، سیستم				x
	عدالت جزایی در اروپا و آمریکای شمالی: فرانسه، هلسنیکی ۲۰۰۱، موجود در سایت				
	http://www.heuni.fi/uploads/fq98onof0fojy.pdf,p.8				
	همان. ^c				x
	همان. ^c				x
	این به معنای ۳،۷ درصد جمعیت زندانی است. ^c				x
	Mary France-Line، قمس، لاین، فرانس-ام. delinquances et controle penal, ahalyse socio-demographique				
	des statistiques administratives, Guyancourt, CESDIP, Etudes et Donnes Penales. شماره ۷۵، ۱۹۹۶.				
	وزارت دادگستری فرانسه ۱'Administration penitention en chiffres au 1er janvier ۲۰۰۷، موجود در				x
	http://www.justice.gouv.fr/art_pix/Chiffresclesau01012007.pdf				
	Europol. ^c				x
	یوروپل، فعالیت تروریستی در اتحادیه اروپا، گزارش شرایط و روندها، اکتبر ۲۰۰۴ - اکتبر ۲۰۰۵، دوم می، ۲۰۰۶، ص ۲۳.				x
	یوروپل، فعالیت تروریستی در اتحادیه اروپا، گزارش روندها، مارس ۲۰۰۷، ص. ۱۱.				x
	ناظر حقوق بشر، Preempting justic، حقوق و دادرسی ضد تروریسم در فرانسه، جولای ۲۰۰۸، موجود در				x
	http://hrw.org/reports/2008/france0708/ .				
c	counterterrorism.	x	l	v	i
c	'Cour s'Assise.	x	l	v	i
c	association de malfaiteurs en relation avne entreprise terroriste.		l	i	x
	ناظر حقوق بشر، Preempting justic، حقوق و دادرسی ضد تروریسم در فرانسه، جولای ۲۰۰۸، موجود در				1
	http://hrw.org/reports/2008/france0708/P.15/				1
	ناظر حقوق بشر، Preempting justic، حقوق و دادرسی ضد تروریسم در فرانسه، جولای ۲۰۰۸، موجود در				
	http://hrw.org/reports/2008/france0708/ ، ص. ۱۵.				1
	همان، ص. ۲.				1
	جی. شاپیرو، بازداشت مظنونین تروریسم در بریتانیا و فرانسه، اظهارات آماده‌شده برای کمیسیون امنیت و همکاری در اروپا،				1
	۱۵ جولای، ۲۰۰۸، ص. ۲.				
	ناظر حقوق بشر، Preempting justice، حقوق و دادرسی ضد تروریسم در فرانسه، جولای ۲۰۰۸، موجود در				1
	http://hrw.org/reports/2008/france0708/ ، ص. ۲.				